

meget væsentlig Ting, der borttages, naar hele den Toldforøgeelse, vi, Regjeringen, Landsting og Folkething havde tænkt at lægge paa Luxusartikler, stryges af den. Deraf vil Følgen jo blive, at Statskassen maa staffe dette Beløb tilveie paa anden Maade. Enten kan Staten godt undvære dette Beløb, men saa sige vi fra dette Things Side, at dette Beløb ikke maa tages fortrinsvis fra Luxusartikler, men at det fortrinsvis maa tages fra andre Omraader, andre Artikler, eller ogsaa kan Staten ikke undvære det, og hvad maa vi saa gjøre? Saa maa vi lægge Staten over paa Brændevin og Ol eller overhovedet paa anden Maade forøge Statterne paa Livsforbrødenheder, paa de almindelige Brugsartikler. Det er en Følge af den Maade, hvorpaa den høitærede Regjering nu har taget Sagen, og det er det, som af Hensyn til Toldloven maa gjøre dette Thing meget betænkeligt ved at gaa ind paa en Traktat, der indeholder saadanne Bestemmelser. Og den høitærede Minister har jo saavel ved Forelæggelsen af Forslaget som ved sine Udtalelser nu ikke kunnet sige Andet til os, end at vi jo meget godt kunde vedtage den høitærede Ministers Toldlovsforslag, hvilket vi ingenlunde have i Sinde at gjøre, det falder os aldrig ind, men han siger, at det kunde vi have gjort og saa blot tilføiet den Bestemmelse, at i de 3 Aar, som Handelstrakten med Spanien gjælder, skulle de og de Medsættelser finde Sted. Jeg vil tillade mig at spørge, hvorledes vi saa staa efter de 3 Aars Forløb? Ville vi saa overfor andre Stater kunne gaa hen og forhøje dem? Ville vi kunne gjøre denne Svingning uden at stæde os selv? Vi ville ikke engang staa frit efter disse 3 Aars Forløb. Hvad er Meningen med disse 3 Aar? Meningen er, saa vidt jeg har kunnet forstaa, at Spanien vil forbeholde sig en ny Toldrevision efter 1887, men i hvilken Retning vil denne gaa? mon det er Spaniens Mening at opgive de Fordringer, den har stillet i 1882 og 1884? Jeg kan næppe antage, at det er Spaniens Mening, det er ligesaa sandsynligt, at det vil stille høiere Fordringer, men vi vide under ingen Omstændigheder, hvorledes Spanien vil stille sig. Lige overfor andre Magter vil det imidlertid ingenlunde være saa gunstigt for os, at vi have gjort det, thi saa have vi jo overfor Frankrig nedsat Vintolden til 7,50 i Stedet for, at den nu er 10, vi er altsaa ugunstigere stillede lige overfor en Traktat med Frankrig, og jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 7de Valgfreds i, at en Handels- og Søfartsstraktat med Frankrig er af langt større Betydning

for Omsætningen og Skibsfarten end en Traktat med Spanien, derom kan der vistnok ikke være to Meninger, hverken hos Regjeringen eller i Folkethinget eller udenfor Folkethinget. Vi have opgivet Salttolden, og der kan komme Fordringer i saa Henseende fra anden Side. Hvis det f. Ex. stete, hvad der ikke er stet endnu, at Tydskland vilde have en Toldtraktat med os og forlangte Tariffnedsettelse fra vor Side, idet det gjorde det til en Betingelse for en Fortsættelse af vor traktatmæssige Forbindelse med Tydskland, saa vilde Salttolden blive et Offer, som man kunde bringe Tydskland, thi det er jo velbekendt, at en meget stor Del af Saltindførselen kommer fra Tydskland. Den væsentligste Del kommer ikke fra Spanien, men fra Portugal og Tydskland. Samtidig med, at jeg taler herom, skal jeg tillade mig at oplysje, hvad der er mærkeligt, at af de 50 Millioner Pund Salt, der indføres til Danmark, indføres kun $\frac{7}{8}$ % eller 432,743 Pund fra Spanien, medens den største Del kommer fra England, nemlig 18—19 Millioner Pund urensset og 8—9 Millioner rensset Salt, en stor Del kommer fra Portugal og en stor Del fra Tydskland, men Spanien har en overmaade ringe Del i Saltindførselen til Danmark. Noget lignende gjælder forøvrigt om flere andre Artikler, men om disse kan man forudsætte, at det er Artikler af spansk Oprindelse, der indføres over andre Lande, over England og Hansæderne, men ikke umiddelbart fra Spanien. Det kan derimod ikke forudsættes om Salt. Derfor er det mærkeligt, at denne Fordring er stillet og indbrømt Spanien. Men nu have vi traktatmæssig opgivet Salttolden med Spanien, vi ville ikke ret godt kunne indføre den igjen overfor Tydskland eller overfor andre Magter. Naar nu de 3 Aar ere udløbne, og der endnu ikke er kommen nogen ny Toldlov, og den kommer ikke, hvis den meget ærede Regjering sidder i 3 eller 13 Aar endnu, saa kommer der i 3 eller 13 Aar ikke nogen Toldlov, saa skulde altsaa Salttolden paany træde i Kraft, hvilket vil bringe os i en høist ugunstig Stilling lige overfor Stater, hvorfra vi virkelig indføre Salt. Det har en Fordel, som jeg skal nævne, at Handelstraktaten kun skal være i 3 Aar, hvorimod Søfartsstraktaten har en længere Varighed. Det er Fordelen ved Handelstraktaten, men det medfører Farer, som kunne antage den ene eller den anden Karakter under de forskellige Omstændigheder, og som under alle Omstændigheder ville binde Hænderne paa os, hvis vi ville gjøre nogenjomhelst Forandring efter de 3 Aars Forløb i de Positioner, vi nu indbrømme. Naar jeg taler om Fordelen,